

Sygn. akt II K 333/19

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Katarzyna Cichocka

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Grabowska

Prokurator Prokuratury Rejonowej: Jolanta Rzepko

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2019 r. sprawy:

Z. S.

s. S. i I. z domu W.

ur. (...) w O.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 29.03.2019r. w sprawie o sygn. **II K 515/18**

- za czyn z art.79 ust. 1 pkt 4 Ustawy z dnia 29.09.1994r. o rachunkowości popełniony w okresie do 15.07.2011r. na karę 2 (dwóch) miesięcy ograniczenia wolności,

- za czyn z art.79 ust. 1 pkt 4 Ustawy z dnia 29.09.1994r. o rachunkowości popełniony w okresie od 31.03.2012r. do 15.07.2012r. na karę 2 (dwóch) miesięcy ograniczenia wolności,

- za czyn z art.79 ust. 1 pkt 4 Ustawy z dnia 29.09.1994r. o rachunkowości popełniony w okresie od 31.03.2013r. do 15.07.2013r. na karę 2 (dwóch) miesięcy ograniczenia wolności,

- za czyn z art.586 ksh popełniony w okresie od 31.12.2012r. do 16.12.2013r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn z art.286§1 kk popełniony w okresie od 06.04.2014r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności

Na podstawie art.85§1 kk, art.86§1 kk i art.87§1 kk orzeczono karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Orzeczoną karę skazany będzie wykonywał od 20.03.2022r. do 18.07.2023r.

2. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 08.05.2019 r. w sprawie o sygn. **II K 472/18** obejmującym wyroki w sprawach: Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 24.07.2006r. sygn. akt VII K 451/06, Sądu Rejonowego Katowice - Wschód w Katowicach z dnia 27.03.2015r. sygn. akt V K 787/13, Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 27.05.2015r. sygn. akt VII K 178/14, Sądu Rejonowego w Biskupcu z dnia 23.02.2016r. sygn. akt II K 76/15, Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 27.04.2017r. sygn. akt II K 240/15 na karę łączną 4 lat pozbawienia wolności,

Na podstawie art.577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie VII K 451/06 od dnia 07.02.2006r. do 24.07.2006r.

Orzeczoną karę skazany wykonuje od dnia 04.09.2018r. do 20.03.2022r.

3. Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 04.06.2019 r. w sprawie o sygn. **II K 255/19** za ciąg przestępstw popełnionych w okresie od 30 lipca 2014 r. do 17 września 2015 r. na podstawie art.286§1 kk przy zastosowaniu art.91§1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności

Orzeczoną karę skazany będzie wykonywał od 18.07.2023r. do 13.01.2025r.

I. na podstawie art.569§1 kpk, art.85§1 i 2 kk, art.86§1 kk, art.91§2 kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Kętrzynie w sprawach: II K 515/18 i II K 255/19 oraz karę łączną orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Kętrzynie w sprawie II K 472/18 i w ich miejsce orzeka wobec skazanego Z. S. karę łączną 6 (sześciu) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art.577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie VII K 451/06 od dnia 07.02.2006 r. do dnia 24.07.2006 r. oraz karę dotychczas wykonaną w sprawie II K 472/18,

III. w pozostałym zakresie łączone wyroki pozostawia do odrębnego wykonania,

IV. na podstawie art.624§1 kpk zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt II K 333/19

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego Z. S. złożył w tutejszym Sądzie wniosek o wydanie wyroku łącznego obejmującego wyroki Sądu Rejonowego w Kętrzynie w sprawach II K 472/18 oraz II K 515/18 i orzeczenie wobec skazanego kary łącznej.

Sąd ustalił, co następuje:

Z. S. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. wyrokiem Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 29.03.2019r. w sprawie o sygn. II K 515/18

- za czyn z art.79 ust. 1 pkt 4 Ustawy z dnia 29.09.1994r. o rachunkowości popełniony w okresie do 15.07.2011r. na karę 2 miesięcy ograniczenia wolności,

- za czyn z art.79 ust. 1 pkt 4 Ustawy z dnia 29.09.1994r. o rachunkowości popełniony w okresie od 31.03.2012r. do 15.07.2012r. na karę 2 miesięcy ograniczenia wolności,

- za czyn z art.79 ust. 1 pkt 4 Ustawy z dnia 29.09.1994r. o rachunkowości popełniony w okresie od 31.03.2013r. do 15.07.2013r. na karę 2 miesięcy ograniczenia wolności,

- za czyn z art.586 ksh popełniony w okresie od 31.12.2012r. do 16.12.2013r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn z art.286§1 kk popełniony w okresie od 06.04.2014r. na karę 1 roku pozbawienia wolności

Na podstawie art.85§1 kk, art.86§1 kk i art.87§1 kk orzeczono karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

II. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 08.05.2019 r. w sprawie o sygn. II K 472/18 obejmującym wyroki w sprawach: Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 24.07.2006r. sygn. akt VII K 451/06, Sądu Rejonowego Katowice - Wschód w Katowicach z dnia 27.03.2015r. sygn. akt V K 787/13, Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 27.05.2015r. sygn. akt VII K 178/14, Sądu Rejonowego w Biskupcu z dnia 23.02.2016r. sygn. akt II K 76/15, Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 27.04.2017r. sygn. akt II K 240/15 na karę łączną 4 lat pozbawienia wolności,

Na podstawie art.577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie VII K 451/06 od dnia 07.02.2006 r. do 24.07.2006 r.

III. wyrokiem Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 04.06.2019 r. w sprawie o sygn. II K 255/19 za ciąg przestępstw popełnionych w okresie od 30 lipca 2014 r. do 17 września 2015 r. na podstawie art.286 § 1 kk przy zastosowaniu art.91§1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Skazany obecnie odbywa karę pozbawienia wolności w sprawie II K 472/18, której koniec przypada na dzień 20.03.2022 r. Następnie zostanie wprowadzona do wykonania kara w sprawie II K 515/18, której koniec wyznaczono na dzień 18.07.2023 r. Kolejno zostanie wprowadzona do wykonania kara orzeczona w sprawie II K 255/19, której wykonywanie skazany zakończy w dniu 13.01.2025 r. (k.20-22)

Zachowanie skazanego w zakładzie karnym nie budzi zastrzeżeń. Z. S. wykazuje się wysokim stopniem samodyscypliny. Dotychczas był dwanaście razy nagradzany regulaminowo za wykonywaną nieodpłatnie pracę i zdyscyplinowanie, nie był karany dyscyplinarnie. Wobec przełożonych przyjmuje postawy zgodne z wymogami formalnymi. Dobrze funkcjonuje w warunkach zakładu karnego typu półotwartego. U skazanego nie obserwowano zachowań agresywnych czy też autoagresywnych. Wobec niego nie stosowano środków przymusu bezpośredniego. (opinia o skazanym k.20v)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 85 §1 i 2 kk karę łączną orzeka się w przypadku, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegając łączeniu, przy czym podstawą orzeczenia kary łącznej są kary orzeczone (prawomocnie) i podlegające wykonaniu.

Zgodnie z treścią art. 86 § 1 kk przy orzekaniu kary łącznej Sąd może określić jej wymiar według trzech podstawowych systemów: kumulacji, w którym kara łączna jest arytmetyczną sumą orzeczonych kar jednostkowych, absorpcji, w którym kara łączna jest równa najsurowszej z orzeczonych kar jednostkowych, pochłaniającej niejako pozostałe kary, i systemu modyfikowanego, określanego też w pewnym uproszczeniu jako asperacja, który zakłada orzekanie kary łącznej w granicach między sumą orzeczonych kar jednostkowych a najsurowszą z tych kar.

Uwzględniając powyższe, Sąd połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego wskazanymi wyrokami, albowiem zachodziły warunki do ich połączenia, zgodnie z treścią art. 85 §1 i 2 kk i art. 86 § 1 kk. W wyrokach tych wymierzono skazanemu kary tego samego rodzaju, to jest kary pozbawienia wolności i kary te nie zostały jeszcze wykonane.

Granice wymiaru kary łącznej określa przepis art. 86 § 1 k.k. Granicę dolną stanowi najwyższa z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa. G. wyznacza zaś suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa, przy czym, jeżeli chodzi o karę pozbawienia wolności nie może ona przekroczyć 20 lat.

Wobec powyższego, łącząc jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone skazanemu, sąd był zobligowany do orzeczenia kary łącznej w wymiarze od 4 lat pozbawienia wolności do 6 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Zarówno w doktrynie, jak i w orzecznictwie podkreśla się, że niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji, jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy, jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia. Natomiast priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (A. Marek: Komentarz, Kodeks karny, Warszawa 2004 r., s. 293; wyrok SN z 2 grudnia 1975 r., RW 628/75, OSNKW 1976/2/33, wyrok SA w Katowicach z 13 listopada 2003 r., II AKA 339/03, LEX nr 183336).

Sąd powinien natomiast przede wszystkim rozważyć, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu, zachodzi ścisły związek przedmiotowy – podmiotowy oraz bliskość czasowa. Winno się

nadto uwzględnić okoliczności, jakie zaszły już po wydaniu poprzednich wyroków, przede wszystkim mieć na uwadze proces resocjalizacji skazanego, a także względy indywidualno – i generalno-prewencyjne.

Przy wymiarze kary łącznej Sąd miał na uwadze, iż część czynów objętych łączonymi wyrokami była tożsama rodzajowo, tj. przestępstwa oszustwa. Jednak pozostała część czynów była skierowana była przeciwko różnym dobrom np. autentyczności dokumentów, interesów wierzycieli i interesów wspólników spółki oraz prawidłowości sporządzonych sprawozdań finansowych.

Ponadto Sąd uwzględnił, iż między czynami objętymi wyrokiem łącznym nie zachodziła bliskość czasowa.

Sąd miał również na uwadze fakt, iż skazany posiada pozytywną opinię z Zakładu Karnego, jednakże jego dotychczasowy tryb życia i kilkukrotne popełnienie przez niego przestępstw uzasadnia celowość orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności surowszej od wynikającej z dyrektywy pełnej absorpcji.

Sąd zastosował zasadę asperacji i wymierzył karę łączną 6 lat i 4 miesiące pozbawienia wolności, uznając, iż kara oparta na tej zasadzie będzie sprawiedliwa, współmierna do rozmiaru zawinienia sprawcy i do ciężaru gatunkowego popełnionych przestępstw.

Sąd nie znalazł tym samym podstaw do orzeczenia kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji. Takie rozwiązanie jako rozstrzygnięcie skrajne wymagałoby wystąpienia samych wyłącznie okoliczności łagodzących, co nie występuje na gruncie przedmiotowej sprawy.

W ocenie Sądu zastosowanie zasady kumulacji kar, stanowiłoby dla skazanego dolegliwość przekraczającą potrzeby resocjalizacyjne oraz potrzeby kształtowania społecznego poczucia sprawiedliwości.

Kara łączna nie może pogarszać sytuacji skazanego, ale nie może też stanowić zbyt znacznej premii płynącej z faktu popełnienia wielu przestępstw. Stałoby to bowiem w sprzeczności z wymogami prewencji szczególnej i ogólnej, prowadząc do premiowania sprawcy popełniającego więcej niż jedno przestępstwo i w praktyce – do bezkarności pewnych działań takiego sprawcy oraz uprzywilejowałoby sprawcę wielokrotnego w porównaniu z osobą, która popełnia jedno przestępstwo. Prowadziłoby to, w odczuciu Sądu, do faworyzowania takich sprawców w stosunku do osób, którym przypisano tylko jedno przestępstwo.

Na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie VII K 451/06 od dnia 07.02.2006 r. do dnia 24.07.2006 r. oraz karę dotychczas wykonaną w sprawie II K 472/18.

Sąd orzekł, również, że w pozostałym zakresie łączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu.

Mając na względzie sytuację majątkową i możliwości zarobkowe skazanego, sąd uznał za zasadne zwolnienie skazanego od kosztów sądowych.